

Ahmet Doğan Afşin

- Őirler -

Yayın Tarihi:

02.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Doğan Afşin

1960 Yılında Afşin Çobanbeyli Kasabasında dünyaya merhaba dedi.İ.H.Lisesini kaħramanmaraş'da,yüksek öğrenimini ilahiyat olarak 1984 yılında Erzurum'da tamamladı.Rize-Güneysu ve değişik yerlerde idarecilik ve öğretmenlik yaptı.Halen Afşin İ.H.Lisesinde idareci ve öğretmen olarak görev yapmaktadır.

Beste

Yalnız ve de sessiz
tek başıma
kalmak istiyorum
ruhumun sesini dinleyip
bir ömür boyu
kendi bestemi
kendim çalmak istiyorum

tıkırtılar olmasın
beni uyaran,
derin uykularımdan.
açılsın istiyorum
ruhuma kapanan kapılar
tek..tek...
hüzünden solan güller
kadın eli,sünbüller
karanfiller...
boy atsın istiyorum
boy atsın...

yürüyebilmeliyim
kendi halimde
yol ortasında
bakmadan
sağıma ve soluma
her adım atışımda
bir başka gülün
gülümseyiş haberini
duymalıyım...

işte o zaman...
o zaman
kolarımı aç yapıp
sevgi dolu
umut dolu...
bir yuva
bir ülke kurmalıyım...

Ahmet Doğan Afşin

Bir Dünya

işte size bir dünya
ihanete uğrayan
ve resmini gördüğümüz
sadece
ve sadece
seyredilen bir dünya
barut kokan
kan kokan
ekranlarda
vicdanların sustuğu
ve çaresizliği
mazlumların
kendi sırasını
beklercesine
ölümün
kol gezdiği
zulmün yeşerdiği
ve alkışlandığı
insanlığın sustuğu
değerlerin yok edildiği
bir dünya
al sizin olsun...
ben
sevgi dolu
umut dolu
savaştan uzak
nergis kokan
sümbül kokan
dünyamı özleyorum
kaybolan günlerimi
çalınan rüyalarımı
geri istiyorum
ne olur
fazla görmeyin
bunu bana
ben çocukken
soluduğum havayı
geri istiyorum
.....

Ahmet Doğan Afşin

Bir kor düştü yüreğime

yıl 99
daha ilk gün
ayrıldın aramızdan
bir gün döneceksin diye
bekler olduk
bekleye durduk
günler
ayları kovaladı
umutla beraber
hep seni özledik
hep seni
o güzel sözlerini
kimseyi
ve de hiç bir nesneyi
incitmeyişini
tavizsizliğini
yaşayışını
ve kararlılığını
özledik
özlettin bizi
ve gittik
seni çok seven
dostlar olarak
erciyes eteklerine dek
eteğine gittik
ve gördük
ve sual edip
o gün döndük
ama asla...
sevgiden olsa gerek
biran
ayrılığını düşünemedik
yaradanın sevgisi
sevgimizi gölgeledi
ne çare...
ve bir akşam üstü
aramızdan ayrılış haberin
bizleri yaktı da geçti
yüreğimiz parsellendi
can evinden vurulduk
ve seninle beraber
sanki bizlerde
toprağa gömüldük
yıl doksandokuz
aylardan altı mart
ağlattın bizleri
ağlattın
ve gittin
ve teslim olduk
rahmanın buyruğuna
seni unutmadık
unutmayacağız

yaşadıkça
bizler unutmak istesek de
unutulmuyor dostum
unutulmuyor
birilerince...

hani okula her sabah gelişte
yolda seni görürdüm
ve takılırdım ya
gölgene
okul dönüşü
her akşam öncesi
ağır ağır
ve zamana ayarlı yürüyüşün
bizim çocukların bile saati olmuştu
bak anne
babamın arkadaşı
yine geçiyor
aynı saatte
işte bak dostum
ne mutlu sana
sevgin kaldı hep yüreğimizde
anladık
bir kez daha seninle
ölümsüzlük gerçeğini
ruhun şad olsun
şadan olsun
hep seni
iyilerle
iyiliklerle
güzellerle
güzelliklerle anacağız
ve anarken o yerlerde
hep sen olacaksın
biliyorum
sen olacaksın
can dostum
sırdaşım
gönüldaşım.

Ahmet Doğan Afşin

Bu diyardan O diyara

Ben gidiyorum gülüm
önceden gidenler gibi
aheste aheste
bu diyardan
o diyara
kendime küskünüm yalnızca
haberim olsun
kırgın değilim kimseye
hele sana hiç değil
kırılmak
onulmaz bir yer edinir
kalbimin kuytu köşelerinde
ya ben anlayamadım
sevdiğimi
sevgimi bağlayamadım
sevdiğime
ya da sevdiğim beni
anlayamadı
sevgisini bana
bağlayamadı
bir haller olduğu kesin
yeni değil
bir kor misali
en girift bilmeceyi
çözümleyen zihnimle
bir türlü bu düğümü
çözemiyorum
anlaşılammamak
anlaşılmamak
sevdiğince
acı değil
ızdıraplar gün boyu
ilkbahar canlılığında
hep tazeliğini korur
ve bir cemre misali
kavurur tüm benliğini

bilmem ki
ben kırkını çoktan aştım
ömür payemin
kendimde olanın
olmasını
olana dek
beklerken
ne çare
hesapta olmayan
hatalarımın
kayıttan düşüşünü
görecekmiyim
bana acı veren
tenimi ıslatan
bu duygu

ve bu duyguyla
hüküm ferman oluşumun
şiluetini görecekmiyim
Ölümü daraltan yollarda
kayıtsız dolaşmak
beni nereye sürükleyecek
bilemiyorum

O diyar...
O diyar...
perdelerin kalktığı
siluetlerin yokolduğu
ve sen
hakikatin ana yurdu
sözün bittiği yer
konuşmaya
ne hacet
ben çoktan sustum
kelimeler sustu
gece sustu
ve huzur
kayda geçti.

Ahmet Doğan Afşin

Buyruk

Bizim inancımızın tevhiddir özü
Yaktığımız ateşin sönmez hiç közü
Sözlerin en güzeli güzel olanın sözü
Buyruğu belleyip uyanlar gelsin.

Ahmet Doğan Afşin

Çıglık

Fikir dünyam
depreşir
ümutvar olduğum
aydınlık dünyasında
anlaşılması zor
tevilata açılan
iç içe kapılar
ve her gün bir kapıyı çalar
dügümlenen
yumaklar adına

Cümleler anlam sarhoşluğunda
kendinden bi haber
fırtınalara gebe
kelimeler
anlamından uzakta
gölgeleri kovalar
rıhtım boylarında
hadi gel
fikrimin aydınlığı
yolumun kılavuzu
dügümlendi sözlerim
çift çift
gel o sözlerimi
çöz de öyle git

gezindiğim
o gülşenli yollara
mayınlar döşenmiş
patlamaya hazır
ayrılıktan yana
haber taşıyan
ferman olmasa da
kayıtsız slüetler
al sende kalsın
çiz de öyle git.

kaygılar..
savaşımın diğer adı
içimi kemiren bir kurt
fokurdayan bir volkan
asırlardır süren
büyüyen bir maraz
beni koparmadan
dalımdan
kanadımdan
kolumdan
sadra şifa özünü
kanayan o yarama
sür de öyle git

tenhalarda kalmış deyimler

sözlükte yer bulmak sa
çığlıktan öte
yağmurda ıslanan kelebekler
rahmeti taşıyan kanatlarıyla
merhamet dilenir bulutlardan
ayet ayet
sure sure
işlenen bu kainatta
hadi gel bu sırları
çöz de öyle git

Ahmet Doğan Afşin

Ellerin Üşümüştür Yalnızlıktan

birazdan geleceğim bekle
geç kaldın demezen,biliyorum
ellerin üşümüştür yalnızlıktan
sonbaharın yaprakları
solmadan geleceğim
birazdan...

Ahmet Doğan Afşin

Evraka

Az 'dık
öz 'dük
kölde olan
köz idik
bast-ı zaman
bir yerde
aysız,yıldızsız
bir gece kadar parıltısız
ıpıssız geçen geceler
gün geldi
yad edilen hatıralar
insan viranesine dönüştü
tedavisi olmayan
ber heva üzre

gün geldi
kast-ı zaman oluştu
yarım kalan bir hayattan
neşeli bir hüzün
devşirdim
sinem göz göz oldu
gök çatladı
söz anlamından kaydı
ve bulutlar ağladı
içini boşaltırcasına
aklın ışığını söndüren
asılı kalmış
orjinal günahlarıma

merhamete açılan eller
yalvaran gözler
kesilen taşlardan bir yapı
ve taş kesilen bir şehir
ve bir insan
ölüm kokuyordu
ikisi de
bir sır kadar
yakın ve güzel olan

gönlümü harap ettin
ve gittin
ve oracıkta
sana "evraka" diyemeden
güzelliğın şiirlerini
kayıttan düşüverdim.

Ahmet Doğan Afşin

Ey Sevgili

Ey sevgililer sevgilisi
Seni bir anlayabilsek
Sen bir anlaşılabilsen
çok şey değişecek
biliyorum
anladığını sananlar da
anlamıyor aslında
Sana karşı çıkan
o zamanın
ebu cehilleri
ebu lehepleri
zamanımızda siluet değiştirdi
renk renk
Seni sevenlere
tahammülleri bile yok
adını kazımak istiyorlar
adeta
dün Hudeybiye'de
Endülüs'te olduğu gibi
Sana olan aşkımızı
budamak istiyorlar
biliriz ki hükmü yok
cepheler kuruyorlar
kendilerince
dün hendek'te olduğu gibi
sonucu belli olan
yine sana karşı çıkıyorlar
güllerin ...
güllerin efendisi
ama biz seni çok seviyoruz
Seni çok özledik
ah ...
seni bir anlasalar
bir dinleseler buyruğunu
bir solusalar diriltten nefesini
olmayacak biliyorum
dünyada bu kadar
ne düşmanlık ne zulüm
ve ne de açlık
ama ne çare
seni görmeyenler
görmek istemeyenler
aydınlığa kapalı buutlarıyla
karanlık zannediyorlar
dünyayı
gün ortasında
ışığı bir görseler
hayat bulacaklar
hayatta kalacaklar
ya Muhammed
biz seni çok seviyoruz
hayattan

biz seni hep görüyoruz
yakından
güllerin
güllerin efendisi...

Ahmet Doğan Afşin

Ey Yar Ben Sana Bendeyim

Ben ne haldeyim
bir bilsem
tut elimden kaldır beni
ben sana bendeyim Allahım

Senden gayrısı
anlamaz halimi
derdime derman
oldur beni

Ufkum açık olsada
med-cezirler depreşir
fikrimin boşluğunda
en hoş güllerin
kokusunu ancak
rüyalarımda solurum
seyreylerim insanları
an be an
zamanın gölgesinde
ne bu telaş
ne bu ihtiras
nicedir diye sormadan edemem
bilirim ki bu niyetle
maksudu menzile varılmaz

ben sana bendeyim Allahım
tut elimden kaldır beni
adı nas olan alemin içinde
kendimi bir bilsem
bir bilsem
kendimi vahye
muhatap kılsam
dügümler çözülecek bir bir
mutluluğun sırları
yayılacak gönüllere
beni bana bırakma Allahım
olaki meyledersem
senden gayrı
hak yoluna kaydır beni

tut elimden kaldır beni
gözlerimde fer
dizimde derman olsa da
kaf dağının ardında
kızılca kıyametler kopsa da
tufan misali
ben sana bendeyim ey Yar
beni bana bırakma
beni sensiz bırakma
tut elimden kaldır beni.

Ahmet Doğan Afşin

Firak

firakınla yandı gönlüm
su serpecek yürek ister
yanıp kül olmada özüm
dost iline varmak ister

nicedir a dostum nicedir
dünya bilesin ki bir bilmecedir
hem bilmece hem de iki hecedir
benim gönlüm dost iline varmak ister

Ahmet Doğan Afşin

Giderim

Kar, fırtana, boran olsa da
Yüksek dağları aşar giderim
Ellerim açılır semaya karşı
Rahmet pınarından içer giderim.

Ahmet Doğan Afşin

Gölge

Gölğem düştü
toprağa,
toprağım ışlandı
acıdan
sandım özüm kavruldu
kül oldum
ve savruldu
gökyüzüne
uçmayı öğrenmeden..

Ahmet Doğan Afşın

Göz yaşları

Beynim deviniyor
göz yaşlarım
sanki bir deniz
beni kendi içimde boğan
oysa ben
ne deniz içindeyim
ne kasırga ortasında
kavga veriyorum,
yalnızca
tatlı bir rüya misali
ruhumu okşayan
nergisin kokusunu
göz yaşlarımın
o serap noktasında
duymak istiyorum.
heyhat...heyhat...
ayak uçlarıma düşen
göz damlalarım...
bir saat tiktaki sanki
saniyeleri kovalayan
rüyalarımı kovalayan
rüyalarımın da kovuluyorum
ta uzaklara
uzaklara...
rüyasız kalıyorum
kış ortasında
üşüyorum
sıtma tutmuşcasına
yalın ayak
göz yaşlarım
ve çorak bir toprak...

Ahmet Doğan Afşin

Gün Olacak

Gün gün olacak
gün devaran olacak
suskun yürekler
kelimelere dökülüp
damarlardan akacak

gün gün olacak
gün devaran olacak
ortalıkta ne kadar
gölge insan
gölge düzen
var ise
hepsi zail olacak

gün gün olacak
gün devaran olacak
inancımızı kuşatan
dikenli teller
çocukların dualarıyla
sökülecek,
mayınlar patlayacak
sevdalım
bir yanardağ misali
müjde sesiyle

gün gün olacak
gün devaran olacak
söz,söz olacak
söz yerini bulacak
işte o zaman
hesap-mizan kurulacak

gün gün olacak
gün devaran olacak
ortaya kitap konulacak
kitap hakem kılınacak
yapılan zulümlerin
ve hakaretlerin
ve alayların
az kaldı
bir bir hesabı
din gününün sahibince
sorulacak.

gün gün olacak
gün devaran olacak
insanlar umutlu
ve de mutlu
bir dünya kurulacak

Ahmet Doğan Afşin

Hayal

Çocuklar ölmüş
baba kucağında,
çiçekler solmuş kime ne
Bİlesin ki artık,
Rüyaları süsleyen renkleri,
geleceğe ait hayalleri
olmayacak.
Annesiz kalmış yavru kuşlar
artık pervazlara konmayacak.

Ahmet Doğan Afşin

Hayat

Hayat,ne olur !
şirinlik yapma bana
nisanda açan çiçeklerin
çokdan soldu.
Ağaçların saklı kalsın
kendi dünyanda...
dalların hoyratca
kırılmasın,
naza çekme
gelemem
senin için
sırlarımız fahş olmasın
ben artık
ben artık gülemem...

Ahmet Doğan Afşin

Hüzün Faslı

sen yoksun ya
rüyamda
geceler
bir içim su
geçmek nedir
bilmiyor
akrep ve de yelkovan
zamandan kopmuş
hüzün fasıllarını çalıyor
bir türlü
saat onikiyi
geçmiyor
sen yoksun diye
güller tomurcuklanmış
hazır beklerken baharı
bir türlü
kanadını
açmıyor
sen yoksun diye
rüzgar
köşebaşlarında
ıslık çalarak
hep seni arıyor
kara kışta
kor ateşte
kuytu köşelerden
gelirsin diye

Ahmet Doğan Afşin

Işık

Işığı tut gelsin hele
gelenleri verme yele
büyüsün yiğit olsun hele
göreceği günler vardır

Ahmet Doğan Afşin

İçim kanıyor

İçim kanıyor ta
derinden
ılık ılık yüreğime
dokunan

Ahmet Doğan Afşin

İnce Sızı

yar...
yar dedikce
ince bir sızı düşer yüreğime
zaman döner dolaşır
bir film şeridi gibi
gözlerim buğulanır
tekrar tekrar yaşarım geçmişin
tazeliğini
onulmaz yaralarım
depreşir
yeniden kanar gün gibi
kızılığı yayılır etrafa
sıcaklığı kavurur
tüm benliğimi
ellerini tutamaz olurum
avuçlarım sığmaz
atlas kumaşa
med-cezir çizer
durağı belli olmayan
istasyonlarda
içimde tayfunlar kabarıp
hesabsızca
dedim ya
hayatın çekilmezleri
hayatın içinde
ben ki
insan
kelepçeye mahkum
bütün söylediklerim
hayata dair.

Ahmet Doğan Afşin

İnsanlar Tanırsın

İnsanlar tanırsın
yaşanılan bu hayatta
bozuk paranın en küçük hali
sayıldıkça büyüyen
büyüdükçe küçülen
küçüldükçe dizilen....
dizildikçe dizilen...
omurgasız varlıklar...

Ahmet Doğan Afşin

İslam Nizamı Hayattır

İşte islam sancağını hıfz-u emanettir sana
Sineni doldur imanla hakk-ı faziletten yana
Leylilerin ızdırabı nehara sukun getirir
Ali yerde tecellüsün insana kibir getirir
Mecalis-i ariflerin sohbetine var her zaman
Nur ile pak ola kalbin aşk ile yansın her zaman
İslam'ın nurunu her an söndürmek isteyen zalim
Zulmü devam ededursun, İslamdır dünyada kaim
Azabları çok olsa da hesap günün görecekler
Mayuben revan olunup cehennemi bulacaklar
İktifaen ekabirin intisab-ı tarikına
Hakiki dost kimler imiş orda varırlar farkına
Abede-i asnam o gün rezil-i rüsvay olacak
Yaran dedikleri tagut ebediyyen kahrolacak
ALLAH'a yaran olanlar bu dünyada horlansa da
Tehassürü cennet vardır, zalimlerce zorlansa da
Talimghahı İslam olan atılır düşman üstüne
Irak değil ölüm bize, gömleğimiz kan üstüne
Remz olunur İSLAM için şهادeti içenlere.

24-Mayıs 1981

Ahmet Doğan Afşin

Karadeniz

Karadeniz gelme üstüme
bunalıyorum
nefesim daralıyor
dar kavisli yolların
hoplatıyor yüreğimi
yağmurun
nemin
bitiriyor beni
bir küflü peynir gibi

dağların tepelerinden
aniden inen
siyah bulutların
sanki bir balyoz olup susturuyor
tüm hücrelerimi
ellerim asılı kalıyor
yüreğime çivilenen
sevgi yumuşağına
umutla
güneşin doğuşunu bekliyorum
tepelerin ardından
çoğu zaman
kayboluveriyor
iki tepe arasında
bazen ise
selamlayıp
göz kırıyor
gülercesine
bazen de gülmeyi özletiyor
ama ben...
yine de hep seni özlüyorum
karadeniz
hep seni...

Ahmet Doğan Afşin

Korku

Rüyalarımā ğizik atan
bay ressam
kaybolan anılarımı
getir ver bana
korkularla büyüdüğüm
ana kucağına
yeniden
yeniden sar beni

boy boy büyüttüğüm
hayallerim
avuçlarımda kaldı
tüm kapıları açtım
yüreğıme
bil artık
rüyalarım hayalime sığmıyor

ninniler söylenir oldu
kulaklarımda
şairin acıtamadığı ruhumu
kanatıp da
yorma beni
ne olur
ne olur
yeniden yar olma bana
ben artık
korku nedir bilmeyen
masum bir çocuğum

Ahmet Doğan Afşin

Nankör

Nankör insan;
arkanı dönmeye gör
karanlığa taş atandır
menfaati kesilince
seni beş pula satandır

Ahmet Doğan Afşin

Neden Olmasın

Ne hayaller kuruyordum
ufkumun son çizgisinde
üzerime çöken
kara bulutlar
dünyamı altüst etti
eyvah...
kala kaldım
yalnız ve çaresiz
gün ortasında
viraneye dönen
o güzelim
ihtişamlı sarayımda

Ellerim yüzüme dokunuyor
bir ömrün hesabını
sorarcasına
yüzümde beliren
silinmez izler
yolunu kaybeden yolcuya
hatıralar anlatır
Kendi iç dünyama
sormak isterim,
bu ben miyim
yoksa
bu beni yakan zehrin
suyunu taşıyan
bir saki miyim
söyleyin
ben kimim...
bilmek isterim
olanı, olmayanı
kabullenirim
kendimden öte
bir yaraya merhem
bir sadra şifa
bir fikre ziya olacaksa eğer
bir kader de olsa
kadre değer
neden olmasın

Ahmet Doğan Afşin

Nefes

Bu sesler neyin nesi !
Kesilir insan nefesi
Canın mahpus ol kafesi
Kırmaya zaman gerekir

De Haay de olan olur
Hayat bir gün son bulur
Güzellikler kaybolur
Bulmaya zaman gerekir

Bilenler hep bizi bilir
Ruhlarımız dirilir
İnsanlık devşirilir
Sonsuzluk ırmağından

Ahmet Doğan Afşin

Nem

Açın şu kapanmış
pencereleri
gözüme ışık
dudağıma nem dokunsun...

Ahmet Doğan Afşin

O Ben Değilim

senin bildiğin
ve tanıdığın
gazete kağıdına
resmini çizdiğin
ve ufaladığın
rüyalarında gezinen
o ben değilim
yaz ortasında
temmuzun sıcağında
karlı karsambaç yapan
ve sonra da onu
aç kalmış kurtlara
gümüş kasede sunan
o ben değilim
denizin maviliğinde
inciler çıkararan
ve sonra da
ince bir ustalıkla
atlas kumaşa dizdiren
o ben değilim
ben seninle
aynı yolda
beraber yürüyen
aynı karede bulunan
aynı havayı soluyan
soğukluğunu hissettirmeyen
sıcaklığını duyan
sevgi dolu
umut dolu
yürekler sunan
bir dostluğun
kurbanıyım.

Ahmet Doğan Afşin

Olmasaydı

İnsanoğlu budur işte
bir yokuşda bir inişde
ahirete son gidişte
ah keşkeler olmasaydı

Ahmet Doğan Afşin

Ölüm

Ey naas....
bilesin ki
ölüm var...
hakikat
ve de gerçek
sineleri yoklayan
bizi her saniye
her an
kendisine çağırın...

Ahmet Doğan Afşin

Özlem

Bilseydim
sen yoksun
gidecektin ta uzaklara
bilinmez diyarlara
saçlarımı taramazdım
deli dolu
özlemlerimi biriktirip
bir sır gibi
yüreğimin
tahtında
saklamazdım

yorgunum
can çekişiyor kelimeler
cümleler kuramıyorum
artık
dilim lâl oldu
içimde kaygılar depresiyor
fırtınayı çağırın sessizlik
biliyorum
biriktirmeyecektim
büyüyen özlemleri
sana ait
sana inat
şehrin kaydına geçti
çoktan
hafızadan silinenler
bâbilin kızları
saçlarını tarayadursun
güneşe karşı

ben korkuyorum
ellerim üşüyor
ellerim yanaklarımı
okşuyor
ve ben korkuyorum
saçlarıma dokunmaktan
özlemlerim döner diye
arkama bakmadan
bu şehirden gidiyorum
sana veda ediyorum.

Ahmet Doğan Afşin

SeN GittiN Ya

sen gittin ya
bu diyardan
ben kendime gelemiyorum
nedendir
yoksa giden benmiyim
bir bilsem
sen gittin ya
bu diyardan
yürüdüğün yollarda
ayak izlerini
hayal ediyorum
belki yere düşen
ince bir sızı
bulurum diye
sen gittin ya
geçtiğın sokaklar
büsbütün tenhalaştı
kimseler bilinmez oldu
bu diyarda
mehtaplı gecelerde
resmini kaydeden
kaldırım taşları
sen yoksun diye
karanlığa gömüldü
bilesin
sen gittin ya
korkular kol gezer oldu
dörtbir yanda
suçlu aranıyor
yüreği olan
sevgiden yana

Ahmet Doğan Afşin

Sen Hiç Gülmedin

aah sevgilim
ne olur
naz etmesen gayrı
bak kış da
zemheriyle birlikte
güldü geçti
kardelenler
çiçek açtı
bir kere olsun
sen yine gülmedin
cemreler düştü
havaya
suya
toprağa
ve de yüreklere
hepsi payına düşeni
cemrede düşledi
sen yine gülmedin
sevgiden yana
payına düşeni
bir kere olsun
almadın
sen yine gülmedin
bak bahar da geldi
hayat buldu
tüm mevcudat
hayatı anlamlı
ve de gizemli kılan
ninniler söylerken
naas
çığlık çığığa
ses yumağında
bir düğüm
duyulan tek ses
varken
gülüşler gülüşler
sen yine gülmedin
bir kere olsun
sen hiç gülmedin ki
gülmek nedir bilmedin ki
aah sevgilim.

Ahmet Doğan Afşin

Sen Nerdesin

ah..!
dostum
sen nerdesin
bir bilsem
yanına koşarak geleceğim
gün ağarmadan
kapını çalıp
dizlerine kapanacağım
büyük umutla
ellerin kapanmadan
dualarına ortak olacağım
bir bilsem
sen nerdesin

Ahmet Doğan Afşin

Sır

Bu gece rüyama
bir sevgi doldu
öyleki...
gam nedir
keder nedir
üzüntü nedir
hepsi yok oldu.

bir çöl ortasındayız
ve yürüyoruz yanyana
o ve ben
bazen o önde
bazen ben
bazende yanyanayız
topuk uçlarıma bakıyorum
utancımından olsa gerek
konuşmak nerede
adını bile soramıyorum
cesaret edip
tek kelime
tek hece
sorsam ne olacak
onu da biliyorum
o anda var olan
sevgimiz kaybolacak,
konuşulmadan duyulan
mutluluğumuz
biliyorum
bir sır gibi fahş olacak.

Ahmet Doğan Afşin

Sırdaş

Dokun,
dokun yüreğime
aylardan Eylül
mevsim sonbahar
bir sızı düşer içime
tufana sırdaş olan

Ahmet Doğan Afşin

Soldurma Beni

işte geldim gülüm
birazdan dedim ya
bak bahar da gelmiş
kışın arkasından
güller tomurcuklanmış
hayata karşı
hayat seninle güzel
baharım
soldurma beni
hayatta yalnız bırakıp da
kolumu kanadımı
kırdırma ne olur
ne olur
sana muhtacım
sensiz olmuyor
bunu sende biliyorsun
adın gibi
ama yine de naz yapıyorsun
adın gibi
a sevgilim.

hayatadaair

Ahmet Doğan Afşin

Son sözüm

Ne ben seni dinlerim ne de onu
Ayuçlarım toprak yolumun sonu
Son sözüm O olsun sözlerin özü
Kitabım Kur'andır yol O'nun yolu...

Ahmet Doğan Afşin

Son vakit

İnsanlar ölüyor bir bir,
ocaklar sönüyor son vakte kadar...

Ahmet Doğan Afşin

Sonbahar

bir sonbahar akşamı
bulutların yüksekliğinde gezindi
gözlerim
gecenin sensizliğinde
ve sessizliğinde
yıldızları kovaladı
bir bir
hayatın soluşunu
yeşilliğin kayboluşunu
ve de
ayet ayet okunuşunu
tenlerin canlara dokunuşunu
seyreyledim
iki parmak arasında
hayattan kopan yaprakların
tekrar hayat bulmak için
salınarak
boyun eğiş ve itaatin
bir düşünüş olmadığını
gösterircesine
nasıl bir mutluluk verdiği için
resmini çekti
gözlerim
dün gece
hayatı anlamanın
ve de
hayatta kalmanın
ve de
zi-hayat olmanın
sırları fahşalandı
dün gece

Ahmet Doğan Afşin

Sukut

Sukuta erdi tüm sözlerim
duvarlara kazınmış anılarıma
sünger çektim ta derinden
tüm perdeleri kapattım
güneşe açık
sırlarımla günahıma kilit vurdum
kapı aralarına sıkışan kelimeleri
iğneleyip yerine koydum
bir bir
kalmasın bende içimden bir iz
solan çiçeklere su veren olmasın

Ahmet Doğan Afşin

Sultanım

hayatın sultanı
safa geldin
hoş geldin
sen gelmeden daha
rotalar çiziliyor
O'na doğru
Bir O
adın yetiyor
sen onbir ayın değil
kalblerin sultanısın
sultanım
seninle ayaktayız
sende hayat buluyoruz
yenileniyoruz adeta
yeniden diriliş gibi
sultanım
gönüller
sende safa buluyor
sevinç kaplıyor etrafı
mutluluklar
kapıları yokluyor
bir bir
merhamet melekleri
şafağın izinde
alınları okşuyor
rahmet damlaları
avuçlara düşüyor
tık tık
müjde verircesine
hayatın diriliğini
ve hayatta kalışın
tüm güzelliğini.

Ahmet Doğan Afşin

Umut

Bir akşam üstü
pencere dibinde
Potamyayı geziyor
gözlerim
her taraf beyaz giyinmiş
duman çıkmayan
evlerde
karanlıklar
kat...kat...
evler arası tepeler
birer kabri andırmakta
beyazlıktan sıyrılmış
kızıl ağaçlar
dikilmiş kabir taşlarıdır
sanki..
ruhumun derinliklerinde
içten içe bir eziklik
içten içe bir hüzün
kaplamış
benliğimin özünü
tıkanmaktayım
sevgi nedir bilmem ki
kaybettim
acısını yüreğimde
duymaktayım
ama ben...
dehlizin en sığ notasında
yitirmedim
umudumu
kıyamdayım...
secdeye varışım
yağan yağmur
gül muştusudur
hüzün toprağıma
desteğim,deyneğim
inancım benim.

Ahmet Doğan Afşin

Veda

Ben gidiyorum bir tanem
sokaklar ıssız
ve benim
soğuk
ayaklarım dolaştı sluetine
gözlerimin feri soldu
kayboldu hislerim
tükendim diyemiyorum
bir türlü sana,

ayrılık şarkıları
yurt edindi bu diyarı
biliyorum
ve ban sana
bir kez olsun
bir kez olsun
yüzüne bakamadan
veda ediyorum

dönüşü olmayan
yolun sonunda
kavuşmak ,
buluşmak ümidiyle
senin için dua ediyorum
hoşca kal...

Ahmet Doğan Afşin

Yaşamak

Görüyoruz her an hayatın akışını
İlmik ilmik ruhumuza dokunan nakışını
Yaşıyoruz hem yazını hem de kışını
Dünyanın üstünü çiz yavaş yavaş.

Ahmet Doğan Afşin

Yürek Bağları

Gölge insan
bir karaltıdır rıhtımda
kalblere düşmüş
sevgisizliği şehrin

evlerin penceresinden
yürek bağlarını
koparan koparana
karanlığın habercileri
çığlık çığığa
köşe başlarında

evlerde cümbüş var
içimizi karartan
ve korkutan
ve kökümüzü kurutan
aç kurtlar misali
ziyafet sofrasının
en baş köşesinde
kendi elimizle
ödül dağıtıyoruz
mevtime ferman çıkaran
aç kurtlara

haneler
haneler
daha neler
neler, neler...
hanelerde hannasın kurbanları
muhammedin yetimleri...

hanelerde
kavak yelleri
yaprak dökümü
hüküm sürmekte
gün boyu
yalan haber
sineleri okşamakta
sabah akşam
ne çare

evlerin bacalarıdır
sanki
haber taşıyan
gökyüzüne
ulu kentin
yıkılışını
kara bulutların
taht kurusunu
şehrin göbeğine
sensizliğe
ve sessizliğe inat.

Ahmet Doğan Afşin